

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5SŽi/3/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201433
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011201433.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa M., bytom J., proti odporcovi Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Spr. 592/2011 zo 06. júla 2011 na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/159/2011-16 z 02. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/159/2011-16 z 02. marca 2012 z r u š u j e a v e c m u v r á c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením uvedeným vo výroku podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o podaní žalobcu zastavil a súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôdnil ustanovením § 250 ods. 1 a 4 OSP, § 103 OSP v spojení s § 246c veta prvá a druhá OSP a § 104 ods. 1 veta prvá OSP a tým, že z obsahu žaloby, ako i z vyjadrenia žalovaného Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že napadnuté rozhodnutie vydal Najvyšší súd Slovenskej republiky. Žalobca v žalobe uviedol ako žalovaného, ktorý vo veci žalobcu nekonal a nevydal žalobou napadnuté rozhodnutie.

Z tohto nesprávneho označenia žalovaného krajský súd vyvodil, že na strane Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ide o nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, keďže žalobca v danom prípade žaloval subjekt, ktorý nie je v zmysle § 250 ods. 4 OSP spôsobilý byť účastníkom konania, pretože nevydal žalobcom napadnuté rozhodnutie.

Toto uznesenie žalobca napadol včas podaným odvolaním z dôvodu jeho vlastnej písárskej chyby v označení žalovaného a žiadal, aby súd pokračoval podľa podania žalovaného vo veci ďalej.

Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť ako predčasne vydané a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Aj keď podanie navrhovateľa zo dňa 14. septembra 2004 (č. 1. 1) obsahovalo nesprávne označenie žalovaného, ustanovenie § 250 ods. 4 OSP, presne definuje, koho možno za žalovaného považovať (§ 90 druhá časť vety OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); je ním správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni ako nositeľ konkrétnych právomocí, a jeho rozhodnutie je predmetom súdneho preskúmavacieho konania (§ 247 ods. 2 OSP).

Pochybil preto krajský súd, keď zastavil konanie v danej veci pre nesplnenie podmienok konania z dôvodu, že žalobca nesprávne označil žalovaného, ktorý májuce sa preskúmať rozhodnutie nevydal. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného nikdy nemôže viesť k zastaveniu konania, ale iba k zamietnutiu žaloby.

V zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 OSP súdna prax zásadne trvá na poučení o náležitostiach návrhu, o správnej formulácii návrhu na rozhodnutie vo veci samej a v priebehu konania aj na takom poučení, ktoré účastníkovi umožní pokračovanie v konaní a dosiahnutie rozhodnutia v merite veci.

Ak dôjde súdu neúplné, nepresné alebo nesprávne podanie, musí si vždy predovšetkým ujasniť, či nedostatky podania sú také, že pri ich neodstránení nie je možné v konaní pokračovať.

Keď takto krajský súd nepostupoval, týmto jeho postupom by mohla byť žalobcovi odňatá možnosť domáhať sa na súde ochrany svojich práv v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd prero napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

V ďalšom konaní krajský súd rozhodne o žalobcovom návrhu na odstránenie nesprávneho označenia žalovaného, pričom musí skúmať, či ide o odstrániteľný nedostatok procesnej podmienky alebo o zámenu účastníka v zmysle § 92 ods. 4 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, v ktorom prípade musí skúmať i včastnosť podania žaloby (§ 250b ods. 1 OSP). Až potom bude môcť krajský súd posúdiť, či nesprávnosť žaloby zakladá nemožnosť súdu pokračovať v konaní alebo, či je možné vec prejednať a meritorne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd i o náhrade trov celého, t. j. aj tohto odvolacieho konania (§ 246c veta prvá a 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.